

Súd: Mestský súd Bratislava I
Spisová značka: 22T/59/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1124014286
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Jančok
ECLI: ECLI:SK:MSBA1:2025:1124014286.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava I samosudcom JUDr. Františkom Jančokom v trestnej veci obžalovaného: Y. V., B.. XX.XX.XXXX P. X., na hlavnom pojednávaní konanom dňa 22.08.2025 v Bratislave,

rozhodol:

Obžalovaný:

Y. V. B.. XX.XX.XXXX P. X.
O. X. Bratislava - P.

sa uznáva vinným, že

dňa 10.08.2021 v čase približne o 22:30 hod. v Bratislave na Tomášikovej ulici 33 pred herňou Go4games poškodenému L. J., ktorý sedel na schodoch vedľa vstupu do uvedenej herne, vzal pánsku kapsičku čiernej farby značky Adidas, ktorú mal poškodený položenú na schode vpravo od tela, v ktorej sa nachádzali čierna kožená peňaženka značky Lewis s hotovosťou približne 50,- eur, občiansky preukaz, služobný preukaz príslušníka PZ, ubytovací preukaz z ubytovne na Tomášikovej ulici, splnomocnenie Úradu Inšpekčnej služby, vodičský preukaz, preukaz zdravotnej poisťovne VŠZP - v domácej a európskej verzii, preukaz zbrane, zbrojný preukaz skupiny A, bankomatová karta VÚB banky značky Visa, Grid karta Poštovej banky a dispozičná karta z Poštovej banky s heslom do internet bankingu, rôzne vernostné karty a drobnosti, všetky doklady na poškodeného L. J., zväzok kľúčov s dallas kľúčom (AVL systém) do práce a pečatidlom číslom A 018, dva USB kľúče, dezinfekciu, potvrdenie o prekonaní ochorenia Covid, čím spôsobil poškodenému L. J. celkovú škodu krádežou vo výške približne 175,- eur, pričom bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 4T/47/2021 zo dňa 21.05.2021, právoplatným dňa 17.06.2021, odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona

teda

prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal na veci, ktorú mal iný pri sebe, a bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený,

čím spáchal

prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b/, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku.

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku s použitím § 38 ods. 2, ods. 4, § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, písm. m/, § 42 ods. 1, § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 15 (pätnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona sa obžalovaný pre výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona sa zrušuje výrok o treste uložený obžalovanému skorším:
- rozsudkom Mestského súdu Bratislava I sp. zn. B2-2T/59/2024 zo dňa 12.06.2024, právoplatný dňa 16.10.2024, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4To/154/2024 zo dňa 03.01.2025,
- rozsudkom Mestského súdu Bratislava I sp. zn. 17T/35/2024 zo dňa 05.11.2024, právoplatný dňa 07.11.2024,
ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok (tieto výroky) obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku je obžalovaný povinný nahradiť poškodenému: T. L. J., B.. XX.XX.XXXX, O. X. W. W. XX/X, G. O., spôsobenú škodu vo výške 175,- eur (stosedemdesiatpäť eur).

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava II podal dňa 16.10.2024 na Mestský súd Bratislava I obžalobu sp. zn. 2Pv/297/21/1102 zo dňa 15.10.2024, ktorá je vedená na Mestskom súde Bratislava I pod sp. zn. 22T/59/2024 a ktorou sa kladie obžalovanému za vinu prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b/, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku, na skutkovom základe uvedenom v obžalobe.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 22.08.2025 urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku, že sa cíti byť vinným zo spáchania žalovaného skutku. Vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného súd postupom podľa § 333 ods. 3 písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. g/, písm. h/ Trestného poriadku položil obžalovanému tam uvedené otázky, na ktoré obžalovaný odpovedal „áno“. Vzhľadom na odpovede obžalovaného súd podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku vyhlásenie obžalovaného prijal a podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, nevykoná a vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste, náhrade škody alebo ochrannom opatrení.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie tým, že vykonal oboznámenie listinných dôkazov podľa § 269 Trestného poriadku navrhnuté stranami, oboznámil spis Mestského súdu Bratislava I sp. zn. B2-31T/44/2022, B2-4T/47/2021, B2-2T/59/2023 a 17T/35/2024, nárok na náhradu škody, ilustrácie na obžalovaného (register trestov, Centrálna evidencia správnych deliktov a priestupkov, ZVJS, REGOB, Sociálna poisťovňa) a pod. Na podklade takto vykonaného dokazovania súd zistil a ustálil skutkový stav tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Dňa 06.08.2024 nadobudol účinnosť zákon č. 40/2024 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v spojení s Nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 3/2024 zo dňa 03.07.2024, ktorý bol v Zbierke zákonov SR vyhlásený dňa 06.08.2024 pod č. 215/2024.

Vzhľadom na zmenu zákona súd posudzoval skutok, ktorý je obžalovanému obžalobou kladený za vinu, podľa priaznivejších ustanovení (§ 2 ods. 1 Trestného poriadku), a to ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b/, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku, keďže s účinnosťou od 06.08.2024 došlo k sprísneniu trestnej sadzby za daný trestný čin (1 rok až 4 roky).

Vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného súd vychádzal z toho, že skutok, ktorý je obžalovanému kladený za vinu, sa stal, je trestným činom a spáchal ho obžalovaný, ktorý je za jeho spáchanie trestne zodpovedný. Pri rozhodovaní o vine súd vychádzal z vyhlásenia obžalovaného, a preto v tomto smere nevykonával bližšie dokazovanie, ale konštatoval vinu obžalovaného v zmysle podanej obžaloby.

V súvislosti s výrokom o treste súd poznamenáva, že pri ukladaní trestu vychádzal z účelu trestu vyjadreného v § 34 ods. 1 Trestného zákona, v zmysle ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho

výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou, pričom súčasne prihliadal aj na ostatné Trestným zákonom upravené zásady pre ukladanie trestov.

Pri ukladaní trestu je potrebné vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu, ktorá je určená trestnou sadzbou ustanovenou pri jednotlivých skutkových podstatách trestných činov. Jednotlivé trestné činy podľa zákonom ustanovenej trestnej sadzby a formy zavinenia rozdeľuje Trestný zákon na prečiny a zločiny, resp. obzvlášť závažné zločiny. Tomuto rozdeleniu zodpovedá možnosť súdu ukladať rôzne druhy trestov, keďže podľa § 34 ods. 2 a 6 Trestného zákona páchatel'ovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v Trestnom zákone, pričom jednotlivé druhy trestov možno uložiť samostatne alebo aj viac trestov popri sebe, avšak za trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovená v osobitnej časti zákona prevyšuje päť rokov, musí súd vždy uložiť aj trest odňatia slobody (§ 34 ods. 6 Trestného zákona). Ďalej je potrebné prihliadať najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy (§ 34 ods. 4 Trestného zákona).

K osobe obžalovaného súd na hlavnom pojednávaní oboznámil odpis registra trestov, podľa ktorého bol obžalovaný súdmi (SR a v EÚ) dosiaľ 14-krát súdne trestaný, a to za trestné činy proti majetku (4 x krádež), proti poriadku vo verejných veciach (4 x marenie výkonu úradného rozhodnutia), proti životu a zdraviu (3 x trestné činy drogové), proti iným právam a slobodám (2 x nebezpečné vyhrážanie) a proti slobode a ľudskej dôstojnosti (1 x obmedzovanie osobnej slobody).

Z Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov vyplynulo, že obžalovaný sa dopustil správnych deliktov alebo priestupkov (3 x).

Zo spisu a z trestného rozkazu niekdajšieho Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 4T/47/2021 zo dňa 21.05.2021, právoplatný dňa 17.06.2021 súd zistil, že obžalovaný bol uznaný za vinného za spáchaný prečin krádež podľa § 212 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona, ktorého sa dopustil v dňoch 24.05.2020 až 25.05.2020, ktorý mu bol doručený dňa 08.06.2021, t. j. vo vzťahu k tomuto rozhodnutiu neprichádza do úvahy ukladanie súhrnného trestu, dokonca uvedené odsúdenie tvorí kvalifikovanú skutkovú podstatu súdeného trestného činu (hoci bol za taký čin odsúdený).

Zo spisu a z trestného rozkazu ako aj rozsudku Mestského súdu Bratislava I sp. zn. B2-2T/59/2023 zo dňa 12.06.2024, právoplatný dňa 16.10.2024, vyplynulo, že obžalovaný bol uznaný za vinného za spáchaný v bode 1/ prečin krádež podľa § 212 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona a prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona (spáchaný dňa 10.12.2021 až 14.12.2021), v bode 2/ prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b/, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona (spáchaný dňa 02.01.2022, v bode 3/ prečin neoprávnené vyrobenie a používanie platobného prostriedku podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona (spáchaný dňa 21.01.2022) a v bode 4/ prečin krádež spolupáchatel'stvom podľa § 20 k § 212 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona (spáchaný dňa 04.11.2021), za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 11 mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu so stredným stupňom stráženia, čomu predchádzalo vydanie trestného rozkazu zo dňa 14.04.2023, ktorý bol obžalovanému doručený dňa 18.07.2023.

Zo spisu a z rozsudku Mestského súdu Bratislava I sp. zn. 17T/35/2024 zo dňa 05.11.2024, právoplatný dňa 07.11.2024 vyplynulo, že obžalovaný bol uznaný za vinného za spáchaný prečin krádež spolupáchatel'stvom podľa § 20 k § 212 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, ktorého sa dopustil dňa 17.01.2022 až 18.01.2022, za čo mu bolo podľa § 44 Trestného zákona upustené od uloženia ďalšieho trestu trestu vzhľadom na odsúdenie rozsudkom Mestského súdu Bratislava I sp. zn. 0T/500/2023 zo dňa 03.11.2023, právoplatný dňa 03.11.2023.

Nakoniec z odpisu registra trestov vyplynulo, že obžalovaný bol rozsudkom Mestského súdu Bratislava I sp. zn. 0T/500/2023 zo dňa 03.11.2023, právoplatný dňa 03.11.2023, uznaný za vinného za spáchaný prečin marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona, ktorého sa dopustil dňa 01.11.2023, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, t. j. vo vzťahu k tomuto rozhodnutiu neprichádza do úvahy ukladanie súhrnného trestu.

Vzhľadom na to, že obžalovaný sa skutku uvedeného v obžalobe dopustil skôr ako bol Mestským súdom Bratislava I vyhlásený odsudzujúci rozsudok, resp. dňa 18.07.2023 doručený trestný rozkaz sp. zn. B2-2T/59/2023 zo dňa 14.04.2023 (skutok spáchaný dňa 10.12.2021 až 14.12.2021, 02.01.2022, 21.01.2022, 04.11.2021), ako aj skôr ako bol Mestským súdom Bratislava I dňa 05.11.2024 vyhlásený

odcudzujúci rozsudok sp. zn. 17T/35/2024 zo dňa 05.11.2024, právoplatný dňa 07.11.2024 (skutok spáchaný dňa 17.01.2022 až 18.01.2022), a zároveň sa jeho spáchania dopustil neskôr ako bol niekdajším Okresným súdom Bratislava II vyhlásený rozsudok, resp. dňa 08.06.2021, doručený trestný rozkaz sp. zn. 4T/47/2021 zo dňa 21.05.2021, právoplatný dňa 17.06.2021, bolo namieste ukladanie súhrnného trestu podľa § 42 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona vo vzťahu k rozsudku (trestnému rozkazu) sp. zn. 17T/35/2024 zo dňa 05.11.2024, právoplatný dňa 07.11.2024, a sp. zn. B2-2T/59/2023 zo dňa 12.06.2024, právoplatný dňa 16.10.2024.

Súd pri úvahách v ukladaní trestu u obžalovaného vychádzal zo závažnosti prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku, z ktorého bol obžalovaný uznaný za vinného, a ktorú určuje zákonodarca stanovením rozpätia trestnej sadzby, pričom v danom prípade je výška trestnej sadzby stanovená zákonom na 6 mesiacov až 3 roky.

Súd u obžalovaného vo vzťahu k súdnej veci zistil poľahčujúcu okolnosť, a to podľa § 36 písm. l/ - priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

Súd u obžalovaného zistil priťažujúcu okolnosť, a to podľa § 37 písm. m/ - bol už za trestný čin odsúdený, písm. h/ - spáchal viac trestných činov (ukladanie súhrnného trestu pri súbehu trestnej činnosti)

Pomer poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností je tak 1 : 2.

Uvedené malo za následok, že trestná sadzba sa u obžalovaného individuálne upravovala v jeho neprospech zvýšením dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona, preto súd ukladal obžalovanému trest v sadzbe 16 mesiacov až 3 roky.

Keďže obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe, súd pri ukladaní trestu obžalovaným posudzoval aj možnosť použitia ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona (porov. stanovisko NS SR č. 44/2017 zo dňa 27.06.2017). V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že prijaté vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny je významnou pomocou predovšetkým pre prokurátora ako nositeľa dôkazného bremena a v neposlednom rade prijaté vyhlásenie o viny predstavuje prakticky nespochybniteľný záver o vine a právnom posúdení žalovaného skutku do budúcnosti a súčasne takáto procesná situácia má pozitívny dopad tiež na hospodárnosť celého trestného konania.

Súd pristúpil k mimoriadnemu zníženiu trestu podľa § 39 ods. 4 Trestného zákona, avšak spodná hranica zníženej trestnej sadzby je 11 mesiacov pri viazanosti skorším rozhodnutím (§ 42 ods. 2 Trestného zákona), pričom ale trest neukladal na samom spodku mimoriadne zníženej trestnej sadzby s poukazom na opakujúcu sa trestnú činnosť obžalovaného.

Následne súd uložil obžalovanému za skutok uvedený v obžalobe súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov, za rešpektovania zásad podľa § 42 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 41 ods. 1 Trestného zákona.

Je potrebné zdôrazniť, že zahľadanie odsúdenia alebo zákonná fikcia zahľadania nebráni súdu, aby pri hodnotení osoby obvinenej vzal do úvahy skutočnosť, že v minulosti spáchal rovnaký trestný čin - v danom prípade obdobnej povahy, a na základe vyhodnotenia minulého a terajšieho trestného činu vyvodil príslušné závery z hľadiska jeho sklonov k páchaniu trestnej činnosti ako aj z hľadiska jeho novej nápravy (R 10/1974). Zahladením odsúdenia alebo zákonnou fikciou neodsúdenia právne zaniká iba skutočnosť odsúdenia za trestný čin, ale nie sama skutočnosť, že páchatel spáchal trestný čin (R 7/1975).

Súd skúmal aj okolnosti uvedené v § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona a § 50 ods. 1 Trestného zákona a zistil, že u obžalovaného nie je odôvodnené uloženie podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody, a to vzhľadom na zásady pri ukladaní súhrnného trestu, ktorý nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom (§ 42 ods. 2 Trestného zákona), pričom skorším rozsudkom (trestným rozkazom) bol obžalovanému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody.

S poukazom na § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona súd zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním súdneho trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Takto uložený trest považuje súd na nápravu obžalovaného za dostatočný, za primeraný, nie neprímerane prísny a zabezpečujúci ochranu spoločnosti pred páchaním ďalšej trestnej činnosti zo strany obžalovaného.

Ohľadne nároku poškodeného na náhradu škody súd rozhodol podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku, keď vychádzal z riadne a včas uplatneného návrhu na náhradu škody, z ktorého je zrejmé, z akých

dôvodov a v akej výške bol uplatnený. Priznanú výšku nároku poškodeného má súd za preukázanú z vyjadrenia obžalovaného, ktorý na hlavnom pojednávaní uznal vyčíslenú škodu.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho oznámenia, na Mestskom súde Bratislava I.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Právne neúčinné je odvolanie podané osobou, ktorá sa tohto svojho práva výslovne vzdala po vyhlásení rozsudku. To platí aj o osobách, oprávnených podať v prospech obžalovaného odvolanie, ak obžalovaný výslovne vyhlásil, že nesúhlasí s podaním odvolania osobami oprávnenými podať odvolanie v jeho prospech.

Rozsudok môže odvolaním napadnúť:

a/ prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku,

b/ obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe,

c/ poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody,

d/ zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci,

e/ zákonný zástupca, opatrovník a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného. Ak je obžalovaný zbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie i proti jeho vôli.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku ho môžu napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo chýba.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré podáva za obžalovaného jeho obhajca, ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného alebo za zúčastnenú osobu ich splnomocnenec, musí byť zároveň odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku, alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Odvolanie má odkladný účinok okrem prípadu, že rozsudok nadobudol právoplatnosť spôsobom uvedeným v § 183 ods. 1 Trestného poriadku.